De toda ruina emana algo divino que brota de la misma entraña de la vida humana; algo que nace del propio vivir humano cuando se despliega en toda su plenitud sin que haya venido a posarse como regalo concedido de lo alto; algo ganado por haber apurado la esperanza en su extremo límite y soportado su fracaso y aún su muerte: el algo que queda del todo que pasa.

María Zambrano

Et Elissa devint Didon
Fotografia 35mm color per Souad Doubi
2019, Tunísia

Les llegendes, com la vida, contenen tots aquells atributs que ens defineixen com a éssers humans i poc –o res– importa si allò que abracen és fruit de les gestes dels déus en el seu quefer excepcional o bé de la imaginació més àvida. Allò que sempre ens commou és, precisament, la seva atemporalitat, la capacitat de traslladar el temps pretèrit d'ahir al nostre present d'avui.

En el primer llibre de l'Eneida, el poeta Virgili introdueix el personatge de la princesa fenícia Elissa-Dido, una dona que després de patir la mort del seu home, a mans del seu germà Pigmalió, emigra al nord d'Àfrica protegida pels fenicis. Allà li demana al rei de Numídia una terra per establir-se i aquest, reticent, només li concedeix un espai amb el qual pogués cobrir la pell d'un bou: taurino quantum possent circundare tergo. Enginyosa i resolutiva, Dido va tallar aquella pell en tires fines amb les quals obtingué una corda de gran longitud. Amb ella, hi va dibuixar una extensió en forma de mig disc a la vora del mar i, així, va multiplicar per quatre les dimensions originals de la ciutat de Cartago. Amb aquest ímpetu, Elissa-Dido funda la nova urbs, escriu les lleis per governar-la i s'erigeix en màxima dirigent del seu regnat. L'actitud de la jove se'ns revela emancipadora, intrèpida i valerosa; tanmateix, aviat es capgira quan, havent conegut l'amor d'Enees, aquest decideix d'abandonar-la per seguir amb la seva gesta. Elissa-Dido, la dona errant que travessà els mars a la recerca d'una 'cambra pròpia', avantposa la passió a la raó i es lleva la vida.

L'estiu de 2019, l'artista instal·lativa Anna Ill (Vilanova i la Geltrú, 1990) realitzà una residència per a joves creadors (Jiser) en el mateix emplaçament on la coratjosa princesa va construir la ciutat. A l'*Édifice des Colonnes* de Cartago, i abillada amb els teixits vaporosos d'aquell temps, Ill (re)interpretà les passes de Dido en una acció performativa que li permeté d'aprofundir en les principals temàtiques del seu treball: el temps, la identitat i el cos. Entre aquestes tres coordenades –i una més que evident ressonància de l'art povera i el conceptual–, Ill construeix un seguit d'artefactes a partir de la manipulació d'objectes trobats dotats d'una nova significació. En aquest sentit, no podem passar per alt l'interès de l'artista pel pensament de dos teòrics francesos com són Jacques Lacan i André Breton. Del primer interpreta el concepte d'*extimitat*, una mena d'intimitat exposada segons la qual només podem trobar allò més interior en l'exterior que ens agita i ens convida a mostrar-ho. De Breton s'apropia de la idea d'objective chance –atzar objectiu–, un tipus de coincidència sorprenent que sembla revelar quelcom d'enigmàtic i misteriós entre allò humà i interior, i allò exterior i natural. Així, doncs, amb la (des) ocultació de la intimitat, d'una banda, i la crida dels objectes per esdevenir obres d'art, per l'altra, la producció plàstica d'Anna Ill expressa la fragilitat i fugacitat de la vida, el desig constant de perpetuar –i perpetuar-nos–, per constituir i esdevenir.

En (re)visitar el relat de la jove princesa, Anna Ill es desprèn de tot allò sobrer i anecdòtic en un gest que acaricia el batec del temps i que se'ns revela primigeni, absolut i perpetu.

Natàlia Chocarro

ANNA ILL
ET ELISSA DEVINT DIDON
A cura de Natàlia Chocarro

Del 23 de març fins al 27 de maig 2022

Activitats:
Inauguració i visita a la mostra de la mà de l'artista i la curadora. **23 de març 19h**

Taula rodona amb Saray Espinosa, Anna Ill i Natàlia Chocarro . **19 d'abril 19.30h**
Inscripció prèvia a través del web de La Mercè: www.girona.cat/ccm

ESCOLA MUNICIPAL D'ART. **LA MERCÈ**
Pujada de la Mercè, 12
17004 Girona

Horaris:
De dilluns a divendres de 9.30 a 13.30h
i de 16.30 a 20.30 h

DL Gi 289-2022